

Loven har følgende indhold:

§ 1. Ministeren for offentlige arbejder bemyndiges til for statskassens regning fra et af ministeren fastsat tidspunkt

- 1) at erhverve den af statsbanerne drevne privatbane fra Viborg til Ålestrup på de i § 12 i koncession af 28. maj 1890 for Viborg amtsråd til anlæg og benyttelse af nævnte bane nærmere fastsatte vilkår og
- 2) at nedlægge denne bane.

Der opretholdes indtil videre en *indskrænket drift kun omfattende godsbefordring*.

§ 2. For alle overenskomster, dokumenter, udskrifter og attester m. v., der udfærdiges i anledning af eller i forbindelse med den i nærværende lov omhandlede banenedlæggelse, indrømmes fritagelse for stempel- og tinglysningsafgifter samt alle andre afgifter til det offentlige.

Som begrundelse for nedlæggelsen anføres i bemærkningerne til lovforslaget:

„Den ca. 38 km lange bane fra Viborg til Ålestrup blev anlagt i årene 1890-93 i henhold til en koncession til Viborg amtsråd af 25. maj 1890.

Ifølge koncessionens § 11 skulle banen, når den var færdigbygget, overtages i forpagtning af staten „for at drives i forbindelse med statsbanerne“ efter nærmere overenskomst mellem staten og amtsrådet.

Den 12. januar/28. maj 1894 afsluttedes overenskomst om driften af banen, der den 15. september 1893 var taget i brug. Ifølge overenskomsten med amtsrådet betaler statsbanerne en årlig forpagtningsafgift på 4 000 kr. pr. mil af banens længde. Den samlede årlige forpagtningsafgift udgør herefter 19 920 kr. årligt. Ifølge koncessionens § 12 er der tillagt staten ret til til enhver tid at overtage banen til ejendom mod at betale amtsrådet $26\frac{2}{3}$ gange den årlige forpagtningsafgift, d. v. s. 531 200 kr.

Da staten har ydet tilskud til banens anlæg falder i henhold til koncessionen en del af indløsningssummen tilbage til staten, nemlig 39,74 pct. eller ca. 211 000 kr.

Banen har siden tyverne været stærkt underskudsgivende, og på rigsdagssamlingen 1933-34 blev der under hensyn hertil forelagt lovforslag om statens erhvervelse af banen samt nedlæggelse af denne. Forslaget blev imidlertid ikke gennemført.

En for finansåret 1956-57 foretagen opgørelse af indtægter og udgifter udviser, at driftsindtægterne udgjorde ca. 240 000 kr., og at de rene driftsudgifter (inkl. forpagtningsafgiften på 19 920 kr.)